

Note

Med Ibsens victorianske dødebok Når vi døde våkner settes døden lik ulevd liv: I kampen om betydning har skulptøren Rubek og modellen Irene skusla vekk sine øyeblikk. Slik gir døden mening i en edensk modell hvor syndefallet er alt som betyr noe: Vinden biter seg ikke fast i gresset, noe vi tilskriver dens enkle og sanne natur. I denne tilskrift hviler en skyld som lar oss gå hus forbi.

With Ibsen's Victorian Book of the Dead, "When We Dead Awaken", death is set as un-lived life: in the struggle for meaning the sculptor Arnold Rubek and his model Irene has fricced away their moments. Thus death makes sense in an Edenish model where original sin is all that means anything: the wind doesn't take hold in the grass, something we attribute to its pure and simple nature. In this attribution rests a guilt that allows us to overlook.